

CLÀSSICA A LA REIAL ACADÈMIA
Dimarts 1 de juliol de 2025 a les 19.30 hores
Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi
Saló d'actes
Barcelona

The Devil's Pipe

CARLES VALLÈS flauta de bec i EDWIN GARCÍA tiorba

John DOWLAND (Anglaterra, 1563 - 1626)

"Susanne" Galliard
"Lachrimae" Pavan

John COPERARIO (Anglaterra, c. 1570 - 1626)

Almain, "Pauls Steeple" (*Anonymous Ground*)

ANONYMOUS

"The Merry Clarke", Ciaccona

ANONYMOUS

"Kemp's Gig" (*improvisació*)

Daniel PURCELL (Anglaterra, 1664 - 1717)

Sonata
Adagio, Largo, Allegro, Grave, Allegro

John ADSON (Anglaterra, c. 1587 - 1640)

Four Masque Tunes
Ayre 10, Tune, Ayre 2, The Nobleman

Matthew LOCKE (Anglaterra, 1621 - 1677)

Suite III
Fantazie, Pavan, Ayre, Courante

Daniel PURCELL (Anglaterra, 1664 - 1717)

Song: "Morpheus thou gentle god"

William BYRD (Anglaterra, c. 1544 - 1623)

"The Queenes Alman" (*improvisació*)

ANONYMOUS

"Greensleeves"
"The flying horse"

Henry PURCELL (Anglaterra, 1659 - 1695)

"Sweeter than roses"

William CROFT (Anglaterra, 1678 - 1727)

Ground in e
Sonata in G

El programa que us presentem es basa en la música feta a Anglaterra a finals del segle XVII. No hi ha cap mena de dubte que la flauta de bec era extremadament popular a Europa i concretament a Anglaterra durant el segle XVII i principis del XVIII. Hi havia demanda de flauta, en particular per acompanyar cançons populars i danses i també era present a les Corts Reials. Durant el període de 1650-1660 en què es va donar la Commonwealth, la música va patir una forta davallada tant a la Cort com a l'església i la flauta de bec va ser atacada pels "Puritans" per ser, entre d'altres, un instrument del dimoni. Suprimir la música en públic va tenir un efecte contrari al desitjat i sorprenentment alhora: la gent es va veure obligada a fer música per a ells mateixos i hi va haver un ressorgiment amateur i de la vella escola de tocar en consort tenint la música instrumental predominança en aquest context. Una nova conseqüència fou el començament de la publicació de col·leccions de música per a flauta plens de danses, cançons i amb indicacions per aprendre a tocar, innovació que arribaria molt lluny. John Playford, Robert Carr, John Banister i John Hudgebut foren editors tots ells que van treure a la llum un munt de compendis i mètodes en els quals trobem molta de la música que podreu sentir en aquest programa. Deien els Puritans que tocar la flauta mena al plaer, el plaer a la mandra, la mandra al dormitori, el dormitori al pecat, el pecat a la mort i la mort al Dimoni. Esperem que el nostre petit consort de flauta i tiorba us faci sentir plaer... de la resta nosaltres ja no ens en fem càrrec!

racba.org

  [@racbasj](https://twitter.com/racbasj)

 [@racba.sj](https://www.instagram.com/racba.sj)

  [@antonserrap](https://twitter.com/antonserrap)

 [@antonserrafi](https://www.instagram.com/antonserrafi)

fomentdelaclassica.cat

Per rebre informació de les activitats de l'Associació pel Foment de la Música Clàssica es pot inscriure aquí:

